

Jaargang 2 nummer 04

Oktober 2024

Parkblad

Voor de bewoners van de
Service Appartementen Oranjewoud

Inhoudsopgave

	<u>Bladzijde</u>
• Het bestuur van de bewonersvereniging	3
• <i>In de buurt</i>	
- Een bijdrage van Pieter Krijthe en een Haiku van Jaap Feitsma	4
- De Heerenveense Turf	5
- Het Heerenveens museum	6
- Interview met Marjan Roelinga	8
• Eise Eisinga en het planetarium van Franeker	10
• Welk voorwerp verhuist telkens met u mee?	13
• Reisverhaal: Robert “Bilbo” Walker	14
• Uit het archief van “de Gong”	17
• Van de Culturele Commissie	18
• Voor u gelezen	20
• Het boek van Willy Hoekstra en een recept	21
• Oplossing puzzels Parkblad juli 2024	22
• Nieuwe puzzels	23
• Gedicht	24

Redactie

Om het voor u makkelijker te maken om ons te mailen hebben wij een algemeen mailadres aangemaakt voor de redactie.

Mailadres Parkbladredactie: parkbladredactie@gmail.com

Leden:

- Ria de Groot
- Manuela Rijnders
- Tsjikke van der Kooi
- Johan Wijngaarden

De redactie houdt zich het recht voor om artikelen in te korten of te weigeren.

Het liefst heeft de redactie een bijdrage in een WORD-bestand.

Wilt u er eventueel een foto bij plaatsen dan ontvangen wij deze foto graag apart van het toegestuurd artikel in JPG- of PGN-bestand (min. 350 kB).

Als u een artikel aanlevert dan sturen wij u, vóór publicatie, het concept zoals het geplaatst gaat worden.

Door een bewuste keuze te maken tussen het aantal kleuren- en zwart/wit-pagina's proberen we de kosten te beperken. Daarover zijn goede afspraken gemaakt.

Voorblad en illustraties

Thomas Hiensch

Volgende uitgave

Deze verschijnt begin januari 2025. Wilt u een bijdrage leveren, dan ontvangen wij die graag vóór 16 december 2024.

Bewonersvereniging

Beste bewoners,

De tijd gaat snel, de zomer is alweer voorbij en we kunnen ons opmaken voor de herfst met korter wordende dagen, vallende bladeren en wisselende weersomstandigheden. Tijd om te genieten van de inhoud van dit Parkblad en ook weer tijd om binnenactiviteiten op te zoeken en deel te nemen aan activiteiten van de culturele commissie.

De website van de bewonersvereniging is voortdurend in ontwikkeling en u kunt nu ook alle activiteitenclubs met de contactpersonen van die clubs daarop terugvinden. Misschien zit er voor u nog een activiteit bij om u bij aan te sluiten.

Met de komst van onze vernieuwde website en ons logo hebben we ook de naam van de bewonersvereniging veranderd naar Bewonersvereniging Vijverlaan.

www.bewonersverenigingvijverlaan.nl

Mail: info@bewonersverenigingvijverlaan.nl

Op 14 augustus hebben we een ingelaste ALV gehouden waarin we 2 nieuwe bestuursleden hebben kunnen benoemen, Aly van der Veen als secretaris en Anne Froukje van der Woude als algemeen bestuurslid. We zijn blij dat we als bestuur weer compleet zijn.

Na afloop van deze goed bezochte korte vergadering hebben we een PubQuiz gespeeld die goed in de smaak is gevallen.

Inmiddels zijn er 2 voorlichtingsmiddagen geweest door Leontien Koehoorn, onze wijkagent over babbeltucs en internetoplichting, en over verdacht gedrag en hoe daarmee te handelen.

Voor de veiligheid is het van belang dat we per appartementsgebouw whatsapp-groepen gaan oprichten.

We zullen als bestuur de koffiemiddagen van de appartementsgebouwen en de bungalows gaan bezoeken om te praten over het instellen van de whatsapp-groepen, de spelregels hiervan en het vinden van een beheerder van de groep.

Bestuur Bewonersvereniging Vijverlaan

Kale wanden? Leen een schilderij.....

Toen mijn vrouw en ik een jaar geleden hier kwamen wonen op Pompeblêd 53 moest ik noodgedwongen een groot deel van mijn schilderijen onderbrengen in een opslagbox van Shurgard. Daar staan ze ongezien in het donker en dat is nooit de bedoeling geweest.

In mijn werkzame periode als beeldend docent sinds 1970 zijn veel tekeningen en schilderijen ontstaan en die willen gezien worden.

Ik werkte in een realistische stijl met diverse genres zoals stillevens, stad en landschap, mensen en kunsthistorische thema's.

Enkele werken zijn inmiddels te zien geweest boven de leestafel in het Paviljoen en daar kan ik regelmatig wisselen met weer een ander schilderij en op zich is dat een mooie oplossing.

Maar er zijn in de andere gebouwen vast wel meer mogelijkheden om een lege plek te vullen met een schilderij. Te denken valt aan een centrale ruimte of een lege gang of kamerwand in appartementen.

Ik geef mijn werken geheel gratis in bruikleen voor belangstellenden, maar voor het maken van een keuze is een bezoek aan de opslag noodzakelijk. Helaas is mijn voormalige website sinds 2023 niet meer online, dus u kunt niet vooraf plaatjes kijken....., maar ik neem u graag mee. Voor contact en/of afspraken maak ik het liefst gebruik van e-mail: krijthepieter@gmail.com Of anders via 06 - 53 74 94 10 of 06 - 26 92 99 31.

Vriendelijke groet,
Pieter Krijthe, Vijverlaan 53

**_*_*_*_*_*_

Haiku van Jaap Feitsma

veilig en ontzorgd
parkwonen Oranjewoud
graag een milde herfst

Ter herinnering:

Haiku is natuur poëzie, een observatie, uitgedrukt in:

* 3 regels met 5 – 7 – 5 lettergrepen *

Het gedichtje wordt gekenmerkt door een seizoen woord of aanduiding.

In de buurt

Tulpen uit Amsterdam, Haagse hopjes, Bossche bollen, Deventer koek..... door Johan Wijngaarden

Hebben wij in Heerenveen, het Friese Haagje nota bene, niks origineels?

Als gift, 'aardigheidje' als wij op visite gaan, buiten onze woonplaats,
de provincie in of naar het buitenland? Zeker wel!

Drie "Heeren" (Van Dekema, Cuyck en Foeys) richtten op 24 juli 1551 de Schoterlandse
Veencompagnie op.

Op de kruising van de Schoterlandse Compagnonsvaart en de Heerensloot ontstond een
tamelijk welvarende en deftige plaats

(vandaar "Het Friese Haagje"),

die (pas) op 1 juli 1934 (vanuit drie
bestaande gemeenten) werd

samen-gevoegd tot Gemeente en
hoofdplaats Heerenveen.

Dus, Heerenveense turf.

Brandbaar? Ja. Smakelijk? Nee.

Daarom heeft Lenes, de echte Bakker,
al sinds jaar en dag, de "Heerenveense Turf"
in zijn assortiment opgenomen!

Foto met toestemming van Douwe-Jan
Lenes van "Lenes, de Echte Bakker"

Een aantal dagen van tevóren bestellen, afhaken en meenemen: € 8,92.

Origineel en vooral... smakelijk!

De redactie heeft natuurlijk even geproefd en we kunnen de Heerenveense Turf
van harte aanbevelen.

HET HEERENVEENS MUSEUM

Bron en tekst: Heerenveens Museum, bewerkt door Johan Wijngaarden

Heerenveens Museum aan het Van Harenplein

Speciale afdeling Domela Nieuwenhuis

Een "Commissie voor de samenstelling der Geschiedenis van Heerenveen" met drie subcommissies, -van Archief, -van Onderzoek en -van Redactie, was (in 1937/1938) de eerste aanzet tot "de oudheidkamer". Vanuit de bevolking werd veel materiaal aangedragen, dat aanvankelijk op diverse zolderkamers werd bewaard. Vanaf 1941 werden de voorwerpen opgeslagen in het arrestantenlokaal van Tjalleberd.

Op 22 oktober 1942, door de oorlogsjaren bepaald niet de gemakkelijkste periode, werd de stichtingsacte notarieel bekrachtigd met het doel:

"Het bijeenbrengen en in stand houden van een verzameling van voorwerpen en bescheiden uit het verleden, in de meest uitgebreide zin, doch voornamelijk betrekking hebbende op de geschiedenis van de plaats en de Gemeente Heerenveen, alsmede op de tegenwoordige staat van de Gemeente."

Er ontstond een plan om objecten ten toon te stellen in Hotel Groen (ooit aan het begin van de Dracht), maar dit werd door een politieverordening afgelast omdat "er zich na acht uur niemand meer op straat mocht bevinden" en omdat samenscholingen verboden waren. De hoop op een tentoonstellingsgebouw bleef ijdel, maar ingezonden stukken bleven komen.

Vanaf 1946 werden er bescheiden exposities gehouden voor het hoekraam op begane grondniveau van de Openbare Leeszaal aan de Vleesmarkt. Eerst op 5 juli 1951 kreeg de Oudheidkamer een eigen ruimte in het voormalige gemeentehuis van Aengwirden aan de Fok. In “no time” waren de hal (een ouderwetse muurversiering met tegeltableau) en drie zalen (o.a. Zuivelwerktuigen uit verschillende tijden, schilderijen met het accent op Heerenveen, een 17 -eeuwse bedstede uit het Oenemahuis) zo volgestouwd, zodat de middeleeuwse stenen lijkenkisten in de gang moesten staan.

Na 8 jaar kreeg de Oudheidkamer het moeilijk: weinig bezoekers, omdat de presentaties niet (meer) aan de verwachtingen voldeden.

In 1966 had de Gemeente plannen voor de aanleg van een nieuw weg, waardoor het voormalige gemeentehuis Aengwirden moest worden gesloopt. Het pand aan de Vleesmarkt nummer 9 (door de Gemeente aangekocht) werd het nieuwe onderkomen. Verbouwing en aanpassing duurde zeker een jaar.

Op 13 mei opent burgemeester Huisman de vernieuwde oudheidkamer. Het bezoekersaantal steeg weer. Archeologische fondsen, de vervening, scheepvaart, landbouw en ambachten zijn onder meer te bezichtigen. 15 Jaar bleef de oudheidkamer, met een telkens groeiende “vaste” collectie en diverse specifieke tentoonstellingen, aan de Vleesmarkt gevestigd.

Eind jaren zeventig is de oudheidkamer toe aan een nieuwe stap: Die naar een heus museum.

Wordt vervolgd in het Winternummer.

Interview met Marjan Roelinga

door Tsjikke van der Kooi en Manuela Rijnders

Wij hebben gesproken met Marjan Roelinga, degene die bij ons in het Paviljoen de gymnastieklessen geeft. Deze lessen zijn al lang geleden ontstaan in de serviceflat Oranjewoud.

Ze worden al heel wat jaren door Marjan gegeven. Ze heeft het overgenomen van Geertje. Destijds waren er 4 groepen.

Op dit moment zijn er 2 groepen en deze bestaan uit maximaal 12 personen.

Marjan werkt als zelfstandige. Van oorsprong is ze onderwijzeres voor de basisschool met een sportbevoegdheid.

Daarnaast heeft ze een opleiding gevolgd van een jaar voor docente 'meer bewegen voor ouderen' en aanvullende cursussen op meerdere gebieden qua beweging.

Iedereen weet natuurlijk dat bewegen belangrijk is en dat het goed is om dit zo lang mogelijk te blijven doen. Tegenwoordig zijn er vele mogelijkheden om dat op je eigen manier en niveau te doen. De lessen van Marjan zijn geschikt voor iedereen en alle leeftijden.

De oefeningen zijn zowel gericht op functionele beweging alsook op de cognitieve fitheid. Dit laatste is het verwerken van informatie door middel van waarneming, aandacht, concentratie, geheugen, oriëntatie, taalgebruik en vaardigheden.

Er worden ook spierversterkende oefeningen gedaan. Alles gericht op kracht en daardoor mogelijk een betere zelfstandigheid.

Daarnaast zijn er af en toe ook oefeningen in spelvorm.

Alle oefeningen worden zo veel mogelijk gevarieerd.

De lessen gaan het hele jaar door, behalve als Marjan vakantie heeft en rond Kerst en Oud en Nieuw. Het feit dat er weinig verloop is bewijst dat de lessen zeer gewaardeerd worden. Zelfs met het warme weer bleven de deelnemers komen.

Soms zijn er vanuit de deelnemers specifieke vragen en daar wordt door haar dan ook aandacht aan besteed.

Voorbeeld: Iemand is gevallen (bv. in de douche) en vraagt "wat moet ik ook alweer doen als ik gevallen ben".

Ander voorbeeld: Door de lessen was iemand extra fit en heeft een heupoperatie goed doorstaan en was daardoor ook achteraf weer sneller hersteld en mobiel.

Marjan vindt het belangrijk dat de deelnemers wat aan de lessen hebben. Ze bedenkt elke keer andere leuke, uitdagende oefeningen. Hierin neemt ze de ontwikkelingen mee die er op dit gebied zijn. Om duidelijk te maken wat voor soort oefeningen ze doet, liet ze ons een paar cognitieve oefeningen doen. En we kunnen zeggen "dat was heel leuk, maar viel nog niet mee".

Op de vraag hoe zij de gymlessen over 5 jaar ziet, antwoordt ze dat ze hoopt dan zelf van haar pensioen te genieten, en hoopt dat iemand anders het van haar overneemt en de lessen door zullen gaan.

Marjan nodigt u van harte uit om eens een kijkje te komen nemen, om te zien hoe zij iedereen uitdaagt om 'het beste uit zichzelf te halen' en hoe leuk het is om samen te bewegen.

De lessen zijn op dinsdag van 10.15 tot 11.15 uur en van 11.15 tot 12.15 uur.

U bent welkom om een paar lessen bij te wonen voordat u zich gaat aanmelden.

U kunt zich aanmelden bij Titia Dijkstra, f.dijkstra@hotmail.com

De kosten zijn € 20,00 per maand (1 les in de week).

Er is op dit moment geen wachtlijst.

Eise Eisinga en het planetarium van Franeker

door Johan Wijngaarden

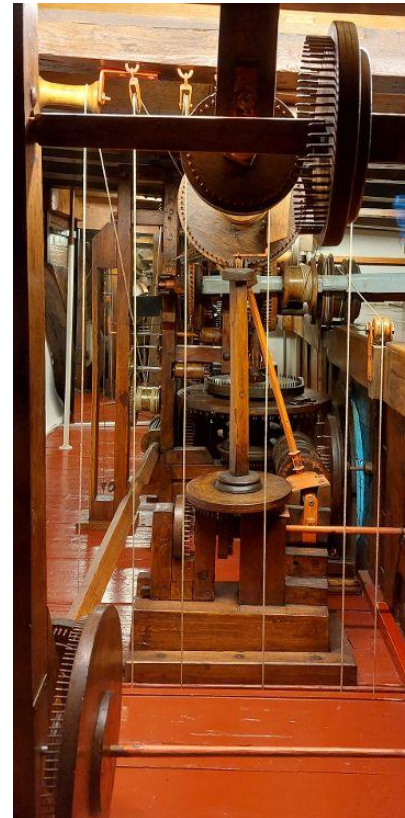
Eise Eisinga was wolkammer. Hij bouwde het bedrijfje (aanvankelijk van zijn vader) uit tot een grote onderneming met 400 werknemers. Hij was zeer bedreven in wiskunde en (mede dankzij zijn vader) in rekenkunde en astronomie. In zijn vrije tijd studeerde hij aan de Universiteit van Franeker.

Eelko Alta was een prediker, die vanaf de kansel en in een zelfgeschreven boek beweerde dat de aarde op 8 mei 1774 zou vergaan. 5 Planeten zouden zich dan “op een rij zetten” en het zonnestelsel zou daardoor worden vernietigd, inclusief onze aarde. Dit veroorzaakte grote paniek en angst onder de bevolking. Daarom besloot Eise Eisinga (met hulp van vader en broer) een beweegbaar astronomisch planetarium te bouwen; een “machine” in de vorm van een grote klok, “bestuurd” door negen gewichten, die op elk moment van de dag of nacht kon laten zien wat er aan de hemel gebeurde.

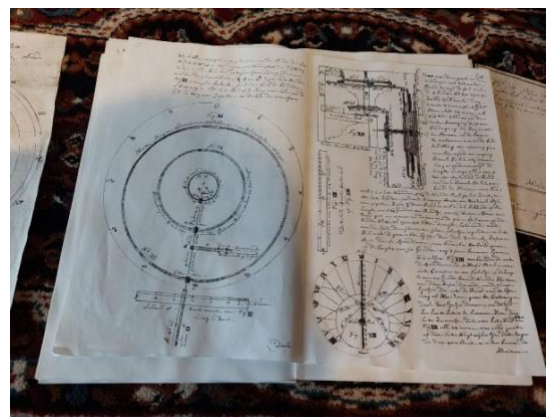

Het planetarium werd ingebouwd in het plafond van de woonkamer en was 3,2 meter breed. (Het is 3,2 miljard kilometer van Saturnus, in die tijd bekend als de planeet die het verst van de aarde verwijderd was). Eisinga wist niet van het bestaan van Uranus (ontdekt in 1781), Neptunus (1846) en Pluto (1930). Het grootste en buitenste wiel in het plafond fungeert als een kalender waarop alle 365 dagen van het jaar zijn aangegeven. "De klok" loopt op zolder. De bedstee was in de woonkamer.

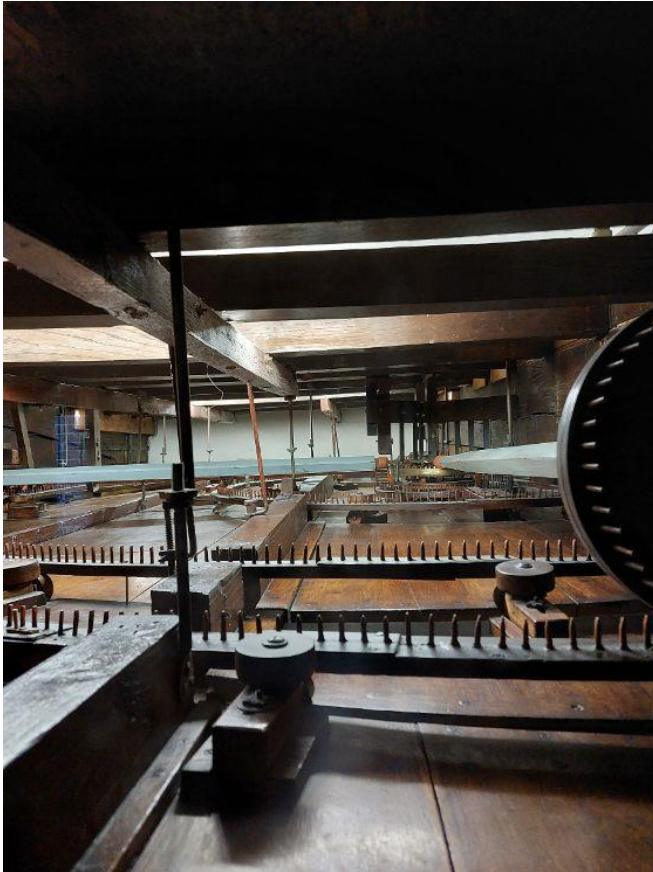
In 1778 maakte Eisinga zijn ideeën en plannen openbaar. In 1781 werd het Planetarium voltooid en sindsdien werkt het nog steeds.

In zijn testament (Eisinga werd 84 jaar) liet hij een nauwkeurige beschrijving van de werking na, die tot op de dag van vandaag bijna tot op de seconde nauwkeurig functioneert.

Eens in de vier jaar moet de directeur van het museum (“Het is elke keer weer een eer”) de eeuwenoude handleiding naar zolder brengen. Normaal schuift het grote rad van 28 februari naar 1 maart, maar op 29 februari moet een herhaling van 28 februari worden gerealiseerd. Het uurwerk kan (nooit) een dag stilgezet worden. De klus is in vijf minuten geklaard.

Het is het oudste planetarium ter wereld, opgenomen in het werelderfgoed van Unesco. Sinds 1781 wordt het aantal bezoekers (aanvankelijk veel geleerden en studenten) bijgehouden. In 2024 kon men de 2,5 miljoenste bezoeker verwelkomen!

Welk voorwerp verhuist telkens met u mee?

Heeft u een voorwerp, dat telkens met u meeverhuist? En waarom?

Juist een verhaal over zo'n bijzonder voorwerp zouden wij graag in ons Parkblad willen publiceren.

Dus elk kwartaal een nieuw verhaal!

Heeft u ook zo'n voorwerp waar een verhaal aan kleeft? Wij zien uw inzending graag tegemoet! Wilt u het liever vertellen? Prima! Laat het de redactie weten!

Het voorwerp dat altijd meeverhuist door Ria de Groot

De grootvader van mevrouw Lien Huizing was een boerenzoon, voor wie de ouders plannen hadden voor een goed boerenhuwelijk. Hij werd echter verliefd op de 'stoepmeid', het meisje dat bij de sloot de melkemmers moest schoonmaken. Onder groot verzet van de ouders trouwde hij met haar, met als resultaat een breuk, waardoor de grootouders nooit hun kleinkinderen hebben leren kennen.

Het was een goed huwelijk. Lien herinnert zich hoe ze zaten, aan weerszijden van de brandende potkachel, waarop altijd een waterketeltje stond te pruttelen.

Grootmoeder aan het sokken breien en aan de andere kant grootvader die haar voorlas uit een boek.

Op een dag had grootvader een fiets en hij kwam op het onzalige idee het huis door te fietsen, door de lange gang, deur open naar de huiskamer, daar de deur open naar de keuken en dan naar buiten. In de huiskamer kon hij het roer niet meer recht houden en knalde tegen het dressoir aan, waarin de grote trots van oma, al haar prachtige glaasjes stonden te pronken. Alles ondersteboven en aan diggelen. Hij raapte zichzelf en de fiets weer op, riep naar zijn dochter: "Ga gauw naar je moeder" en fietste ervandoor.

Twee uur later waagde hij zich weer in huis. Hoe hij daar ontvangen werd blijft onbekend, maar het zal hem wel zijn meegevallen, gezien de liefde tussen hun.

De glaasjes, die het overleefden bleven de trots van grootmoeder en ze staan nu bij Lien in de kast.

Reisverhaal: Robert “Bilbo” Walker door Johan Wijngaarden

18 september 2014: “Red’s Lounge”

In de “Cat Head” (Een paradijselijk winkeltje, volgestouwd met Blues boeken, Blues elpees, Blues C.D.’s!) koop ik “The World don’t owe me nothing”, een boek over het leven en de blues van David “Honeyboy” Edwards. Aan de eigenaar leg ik mijn blues smaak uit, om zo ’s avonds in de bluesclub, die daar het beste bijpast, terecht te komen. “Oh”, zegt hij zonder enige aarzeling, “dan moet je vanavond naar Red’s! Daar speelt Robert Walker! Een oude katoenplukker, hij is 77!”

Red’s Lounge, 395 Sunflower Avenue, Clarksdale.

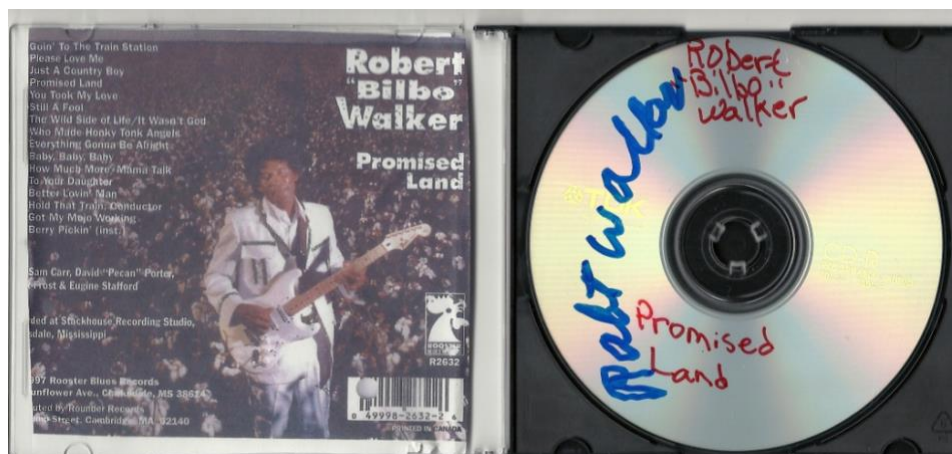
Robert “Bilbo”¹ Walker begint keurig op tijd. Met stramme passen loopt hij naar een versterker, buigt zich moeizaam naar voren om het koord van zijn gitaar er in te pluggen en gaat op de stoel achter de microfoon zitten. Sound checken? Niet nodig.

Zodra hij de eerste akkoorden op zijn gitaar aanslaat en met ongepolijste stem begint met: “I am a poor boy and I live in Bakerville, California²” is alle energie terug. Vanaf minuut één is hij enthousiast en gedreven. Oogt ineens niet meer 77 jaar. Zijn stem past perfect bij zijn strak en ritmisch en verre van “gelikt” gitaarspel. Driving boogie, neigend naar bluesrock! Elektrisch. Zeg maar een kruising tussen country blues en rock. Alle nummers swingen op telkens een ander, maar vast, altijd maar meeslepend ritme. Een prima bassist en Robert’s schoonzoon op drums. En hoe! Een hoog “Chuck Berry” gehalte, dat wel. (“Long distance information, give me Memphis, Tennessee.

De eerste set duurt bijna twee uur en in de pauze koop ik bij Robert’s vriendin direct de drie “in eigen beheer” CD’s. Robert -tong tussen de tanden- signeert er twee, waarna de stift het op geeft.

¹ Robert’s vader was de snelste (wel 900 pounds per dag!) katoenplukker van Mississippi. Hij won er alle wedstrijden (contests) mee. Daardoor vond men hem een machtig en invloedrijk man, eigenlijk wel net zo machtig en invloedrijk als de gouverneur van Mississippi. Dat was toen Theodore Gilmore Bilbo (1877-1947). Robert’s vader kreeg daardoor “Bilbo” als bijnaam. Zijn zoon Robert “erfde” deze bijnaam; Hij vindt het maar niks.

² Robert Walker woont een half jaar in Bakersville en een half jaar in Clarksdale.

Hij vindt het verhaal -na zijn vraag: "Where are you from?" -van mijn bluesreis vanuit Nederland naar de Delta maar wat interessant. "I have been in Italy", zegt hij trots, daarmee de gemiddelde Amerikaan overtreffend in Europese kennis, slaat me vriendschappelijk op de schouder, pakt zijn gitaar en "los" gaat het weer. Het is echt een onverwachte topavond! Ik moet bekennen dat ik zelfs -met Robert's charmante schoondochter: zij vroeg!- heb gedanst op "Dust my broom"! Nog steeds denk ik, dat dit nou niet de bedoeling van het nummer is. Ik sta of zit, kijk en luister liever. Veel liever.

23 september: "Hambone Art & Music Gallery"

Het tweede optreden, nu op het kleine podium van de Hambone Galery, is opnieuw fantastisch. Veel nummers uit het eerste optreden komen weer voorbij. Maar ook een groot aantal, die ik nog niet heb gehoord. De band bestaat nu uit de baas van de Cat Head winkel, die een uitstekende bassist blijkt te zijn, terwijl de eigenaar van de Hambone achter het drumstel zit. Iedereen speelt hier blues!

Een mevrouw, die tientallen foto's maakt ("Ik doe een project over en met Robert Walker. Wat een geweldige man! Hij heeft kort grijs haar, maar wil daar niet mee gezien worden."), belooft me een aantal foto's te mailen.

In de gift shop van het Rock and Blues Museum, eerder deze week nog eens op zoek naar "collectors items", vond ik zowaar nog een "Live" opgenomen CD van Robert Walker. In de hoes notes schrijft Jim O'Neal achteloos, dat Robert vader is van 42(...) kinderen. Als ik Robert vraag of dat klopt, lacht hij erom. Zelf houdt hij het op "may be some twenty". De mevrouw wil ons samen op de foto.

25 september: "Red's Lounge"

Wanneer ik -weer als eerste, ik zit het liefst vooraan- "Red's" binnenkom (de deur rechts op de eerste foto) en \$ 10,00 entree aan Robert's vriendin aan de kassa betaal, blijkt dat ze haar huiswerk verbazend goed heeft gedaan: "Ik heb nog een CD gevonden, die je niet hebt! Het is onze laatste!" ("Take yo' hands off me"). "We zijn met de opnamen voor een nieuwe bezig", zegt ze trots.

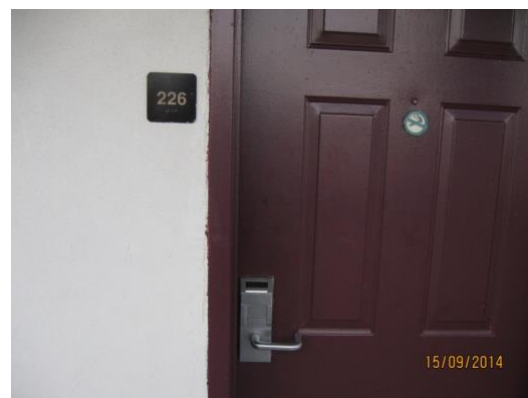
Wat een show(s), wat een gitarist, wat een performer! Precies dat vertel ik Robert. En dat het mijn laatste keer is dat ik hem kan zien en horen. "My friend, I will entertain you tonight!" zegt Robert.

Ik ontkom nu niet aan een herhaling van zetten: En maar luisteren naar die magnifieke blues stem en kijken naar de grepen van die linker hand, die bij elk nummer weer voor een fascinerend (ander) ritme zorgt. In "Truck Driving Man" wordt de tekst "I put a nickel in the jukebox" in het tweede couplet -met een "vette" knipooeg naar mij-: "I put my nickel in her Jukebox" wat dan maar eens aangeeft, dat veel blues songs eigenlijk seksistische liedjes zijn. De (Chuck Berry) Duck walk - voor-, en in deze show zelfs ook achteruit- ontbreekt niet. En de super act op het instrumentale "Hide away", waarbij Robert met één hand aan het uiteinde van de steel van zijn gitaar speelt en met de andere hand naar het publiek zwaait ("Ik wilde iets doen, wat niemand anders kan"), komt zelfs twee keer voorbij. De stoel heeft hij dan allang aan de kant geschoven.

Als het 1.00 uur is, komt de drummer -zorgelijke, vermoeide blik in de ogen, afhagende schouders- met wanhopige stem vragen: "What did you tell him? He's never gonna stop!" Het wordt uiteindelijk 1.35 uur. Dan is het echt afgelopen. De beste show van de drie? De laatste!

De "morning after" ben ik net op, wanneer er bescheiden op de kamerdeur wordt geklopt. Het is "mijn" kamerjongen met zijn dagelijkse vraag: "Is there anything you need, sir?" Omdat hij mij gistermorgen al drie badlakens heeft gebracht (Ik vertelde hem eerder, dat ik zaterdag vertrek) en ik mijn bed in een handomdraai zelf opmaak, is mijn antwoord: "No sir, nothing today!" Dat is voor hem inmiddels het sein om binnen te komen.

Op het bed zittend vraagt hij dan nieuwsgierig: "What have you been up to yesterday, sir?" Enthousiast vertel ik over Robert Walker, dat deze derde keer fantastisch was en de twee eerdere optredens nog eens ver overtrof: "He played the hell out of that black and white guitar!" en "Robert Walker is one of the high lights of my blues trip! Have you ever heard of him?" Hij straalt en glimt van trots als hij zegt: "He is my daddy!"

DAG MUISJE LIEF

Mijn dochter, schoonzoon en twee kleinkinderen gingen vorig jaar verhuizen van de provincie Utrecht naar de provincie Friesland. Voor het eerst kregen zij een huis met een kelder. Nadat zij er een paar weken woonden zagen zij dat er muizen in de kelder zaten. Er was al aan van alles geknabbeld. Dat kun je nu eenmaal niet hebben. Die muizen moesten weg.

Besloten werd een valletje te kopen waar de muizen in bleven leven en dan konden ze buiten wel worden uitgezet. Zo gezegd, zo gedaan. Het valletje werd gekocht en er kwam een heerlijk stukje biokaas in te liggen. De volgende dag was het al raak. Er zat een muis in de val. De muis werd aan het begin van hun oprijlaantje uitgezet.

Een dag later weer een muis. En zo was er iedere dag wel een muis in de val. "Misschien is het wel steeds dezelfde muis opperde ik", toen ik op bezoek was. "Dat kunnen wij wel nagaan", zei mijn dochter. Ze was nl. net met groene verf bezig een krukje te schilderen. Pakte het valletje en gaf de muis tussen de tralies door een groen stipje op zijn linker oortje. Toen de verf droog was, werd hij of zij weer aan het begin van het oprijlaantje vrijgelaten.

De volgende avond zat er weer een muis in de val. En ja hoor: één met een groen oortje. Voor straf werd zijn rechter oor nu ook voorzien van een groene stip. De muis werd nu verder van huis vrijgelaten. Maar de biokaas vond onze muis zo lekker, dat hij twee dagen later weer in de val zat. Toen kreeg hij een groene streep over zijn rug.

De kinderen begonnen ons muisje al te aaien door de tralies heen. Hij voelde ook zo lekker zacht aan. De muis keek dan met zijn kleine kraalooigjes verheerlijkt naar ze. "Nu moet onze muis (men sprak al van onze muis) heel ver weg vrijgelaten worden," zei mijn dochter

Mijn jongste kleinkind wist wel raad. "Ik zet hem bij de buurman uit." De buurman is nl. een bioboer en verkoopt die biokaas waar onze muis zo gek op is. "Daar kan hij

kaas eten zo veel hij wil" zei ze. Na een poosje

kwam ze terug met een lege val. En ze had het muisje daar losgelaten. De bioboer woont ± 300 meter bij hen vandaan. Dus zullen wij nu wel van de muis verlost zijn dacht de hele familie. De kinderen begonnen de muis al te missen.

Een paar dagen later. Uit de kelder klonk luid gejuich. In de val zat een muis. U raadt het al. Een muis met twee groene oren en een groene streep over de rug. De muis was terug. Nu kreeg onze muis aan het eind van zijn staart een groen streepje. Extra kaas en werd steeds geaaid.

De volgende dag ging de hele familie op vriendenbezoek in de provincie Utrecht. De muis ging mee met val en al en daar zou dat beestje vrijgelaten worden. Voor de reis werd er een extra lekker stukje biokaas in de val gedaan, zodat er gegeten kon worden. Toen ze in de buurt van Lemmer kwamen ging mijn schoonzoon van de snelweg af. "Wij gaan naar een dorpje de muis vrij laten. Een muis geboren in Friesland moet in Friesland blijven," zo sprak hij. En daar was iedereen het mee eens. Bij een klein dorpje in de buurt van Lemmer kreeg onze muis zijn vrijheid terug. Men was er in de auto stil van. Opeens begon mijn dochter te lachen en zei: "Straks lopen daar allemaal muisjes rond met groene oortjes, een groen streepje over de rug en een groen streepje over de staart. Een nieuw ras is geboren. Mocht u ooit een muis vangen met twee groene oortjes, een groen streepje over de rug en een groen streepje over de staart en hij of zij leeft nog, laat dat muisje dan vrij in de omgeving van Gorredijk. Dan vindt het vast de weg wel terug naar die kelder waar een val met die lekkere kaas staat.

De Culturele Commissie van Griet Bos en Erica ter Linden

De Culturele Commissie organiseert leuke middagen/avonden voor iedereen die belangstelling heeft. Deze club is zelfstandig en moet zijn eigen broek ophouden.

Ze hebben een eigen bankrekening (waar in noodgevallen de bewonerscommissie ook bij kan) en men kan bij ons sinds kort naast contant betalen, ook pinnen maar dit is een andere pinautomaat als die van de Stichting. U kunt deze zaken herkennen aan het feit, dat ze georganiseerd worden door Erica en Griet. Op verzoek hebben we de bingomiddag ook binnen de Culturele Commissie gebracht en kan men daar nu dus ook pinnen.

Verder zijn er diverse **zelfstandige clubs** actief in en rondom het Paviljoen, zoals bijv. klaverjasclub, jeu de boules, sjoelclub, gymnastiek, koersbal, leesclub etc. Deze clubs regelen hun eigen zaken.

Daarnaast worden er zaken georganiseerd door **de Stichting**, o.a. alle activiteiten die met eten te maken hebben, zoals bijv. maaltijden, haringparty, ijssalon. Men kan deze zaken dan ook gewoon afrekenen of laten opschrijven bij de dames achter het buffet.

Last but not least is er natuurlijk nog **de Bewonersvereniging** waar je lid van kunt zijn en die hun eigen bijeenkomsten organiseren.

Als **Culturele Commissie** proberen een zo gevarieerd mogelijk programma te organiseren voor elk wat wils. Dit is niet altijd eenvoudig, sommige optredens kosten erg veel geld en dat zou de entreprijzen erg verhogen. Wij als Culturele Commissie krijgen geen subsidie en moeten de kosten, ook die van de hapjes en drankjes, betalen uit de opbrengst van de entreegelden.

Helaas moesten we stoppen met de spelletjesmiddagen. Er was niet genoeg animo. Vanaf 1 september hebben we dus de komende maanden 2x per maand Bingo. Voor het optreden van Paulus Jakje op 28 augustus was weinig belangstelling en hebben we helaas moeten afzeggen. Misschien omdat er die week geen Nieuwsbrief was en erg warm weer. Toch willen ze graag een herkansing, stel ons niet teleur! Het schijnt heel leuk te zijn. We hebben ze bereid gevonden om alsnog op **16 oktober** voor ons op te treden. We vertrouwen erop dat er veel belangstelling zal zijn.

De diverse optredens waren een groot succes.

Hier een impressie:

De Woudklank

Alto Kwartet

Lezing 4 mei door Regie Lenes van Historisch Heerenveen

De Windjammers uit Kuinre

Tirumasu uit Heerenveen

Bingo

Dit jaar hebben wij naast de Bingo nog de volgende activiteiten:

- 16 oktober: Paulus Jakje
- 13 november: Een lezing over Antarctica
- 20 december: Kerstconcert

We zijn al druk bezig met de invulling voor 2025. We zien u graag bij de activiteiten.

Voor u gelezen door Titia Dijkstra

De Zonnewende

door Cilla & Rolf Borj Lind

Het verhaal speelt zich af in 1960, in een klein Zweeds dorp. Als de zon over de bergen komt, wat zelden gebeurt, is er feest: De Zonnewende.

Een zeewierenzoekster vindt op het strand een man die zich heeft ingegraven om zich met de vloed weg te spoelen. Ze overreedt hem om mee te gaan naar het dorp.

Hij zegt Georg Von Niets te heten en heeft alleen de kleren aan zijn lijf en een schoendoos. In het dorp maakt hij kennis met met enkele excentrieke bewoners, zoals Gustaf Cylinder,

de directeur van een fallologisch atelier.

De tweeling Marie en Therese, schatrijk en eigenaar van een restaurant en Columbus, die na het wegvallen van zijn baan in de visfabriek het verkeer op de rotonde leidt - totaal onnodig-. En met nog meer bijzondere figuren, verenigd in de Erwtclub.

Georg wordt snel geaccepteerd: men is nieuwsgierig naar de inhoud van de doos.

De directeur kan wel een hulpje gebruiken en Georg blijkt ook mooi piano te kunnen spelen. Georg heeft de gave om diepgaand met mensen in gesprek te gaan, waarbij ze hem hun diepste geheimen vertellen. Hij opent ook de doos met zijn geheim.

Zo gaat het leven zijn gangetje, totdat het dorp zwaar verdeeld raakt door een door de overheid georganiseerde stemming over het wel of niet plaatsen van een TV-mast op de hoogste berg. Het hele dorp is in rep en roer, maar gelukkig is De Zonnewende aanstaande en kan er gezamenlijk gefeest worden. Op die feestelijke dag gebeuren er bijzondere dingen en vooral Georg laat de bewoners verbijsterd achter.

De schrijvers zijn bekend geworden als schrijvers van thrillers. Het genre van dit boek is moeilijk te omschrijven. Tragi-komisch met mystieke elementen?

Maar er komt duidelijk naar voren hoe geheimen uit het verleden van invloed kunnen zijn op je verdere levensloop.

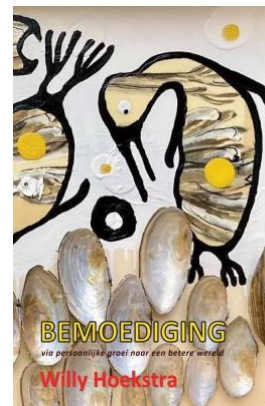
Boek 'Bemoediging' van Willy Hoekstra

De officiële lancering was op 5 september (geïllustreerd door Vera Damhuis uit Grou). In de Heerenveense courant van 29 augustus jl. heeft u hierover een artikel kunnen lezen en op 18 september jl. heeft Willy in het Paviljoen een lezing gehouden over zijn boek.

Mocht u het gemist hebben hieronder een korte toelichting.

Het is meer dan alleen een boek; het is een oproep tot actie, een pleidooi voor moed en optimisme in deze turbulente tijden.

Geïnspireerd door persoonlijke groei en de kracht van positiviteit, biedt 'Bemoediging' inzichten en strategieën om een betere wereld te scheppen — voor onszelf en de generaties die volgen. Laten we samen de moed verzamelen om veranderingen aan te durven en anderen te inspireren. Bestel nu jouw exemplaar van 'Bemoediging' en wees deel van deze beweging. Elk hoofdstuk brengt ons dichterbij het begrijpen en realiseren van ons potentieel, in harmonie en verbinding met elkaar. Deel dit bericht en laten we een ketting van positiviteit en empowerment starten. Samen kunnen we een verschil maken!

Link: <https://www.gigaboekshop.com/product/bemoediging/>

Met warme groet, Willy Hoekstra, De Lisdodde, nr. 81, mobiele nummer 06 – 55 99 3471

=*~*~*~*~*~*~*

Recept: *Stoofpotje met wortel en champignons*

Bereidingstijd: 20 minuten en 3,5 uur stoven

Ingrediënten (voor 4 personen):

- 750 gram runderlappen
- 750 milliliter runderbouillon
- 500 gram wortelen
- 350 gram champignons
- 1 blikje tomatenpuree
- 2 laurierblaadjes
- takje rozemarijn
- 1 plakje ontbijtkoek
- boter om in te bakken

Snijd de runderlappen in grote stukken. Verwarm wat boter in een pan en bak hier het vlees in. Zorg dat alle kanten van de runderlappen kort worden gebakken.

Voeg hier de runderbouillon aan toe. Breng het aan de kook en zet het vuur vervolgens lager.

Voeg de tomatenpuree, laurierblaadjes en rozemarijn toe zodat deze mee kunnen stoven.

Doe de deksel op de pan. Ondertussen kunnen de wortelen in de champignons worden gesneden.

Nadat het vlees twee uur heeft staan stoven, kunnen de groenten toegevoegd worden.

Laat dit (met de deksel op de pan) nog ongeveer een uur meestoven. Het vlees dient zacht en gaar te zijn. Verkruimel het plakje ontbijtkoek en roer dit door de stoofschotel.

De ontbijtkoek zorgt ervoor dat de saus gaat binden.

Serveertip: Lekker om te serveren in combinatie met aardappelpuree of eventueel met brood. Natuurlijk kun je ook andere groenten in een stoofpotje verwerken. Voeg bijvoorbeeld wat ui, courgette en paprika toe. Laat, *voor een vegetarische variant*, het vlees en de runderbouillon weg, en stoof alle groenten in groentebouillon totdat ze gaar zijn.

Oplossing woordzoekers uit het Parkblad van juli 2024

Het woord moest zijn: bijknippen

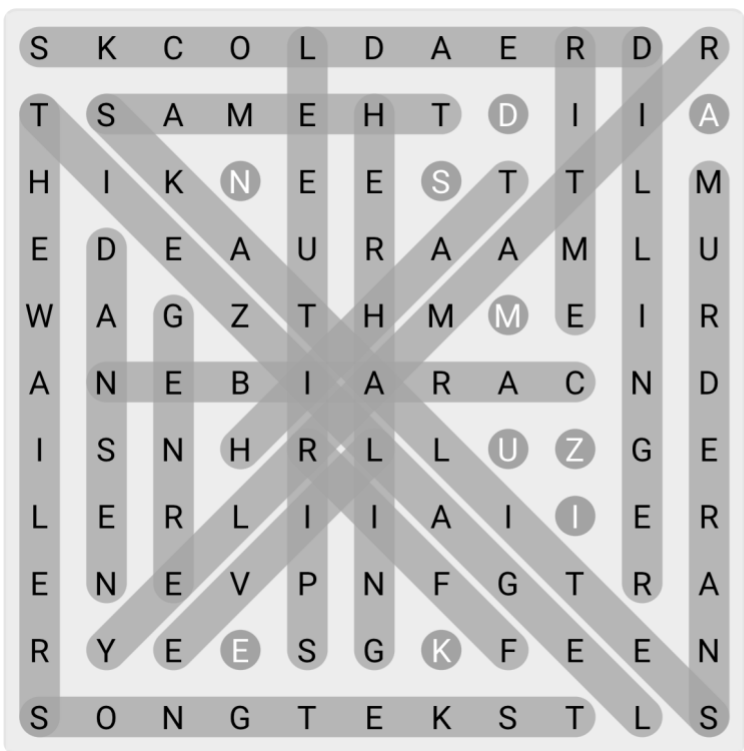

Herstarten

- DREADLOCKS
- DROGEN
- HAARDOS
- HAARLOK
- HAIRSPRAY
- KAPSALON
- KRULLENBOL
- MAHONIE
- MOOI
- OP-AFSPRAAK
- PONY
- ROOD
- SCHAAR
- SCHEERKOM
- SPUITBUS
- TOUPEREN
- VAKKUNDIG
- WASTAFEL

Het woord moest zijn: dansmuziek

REGGAE NIGHTS

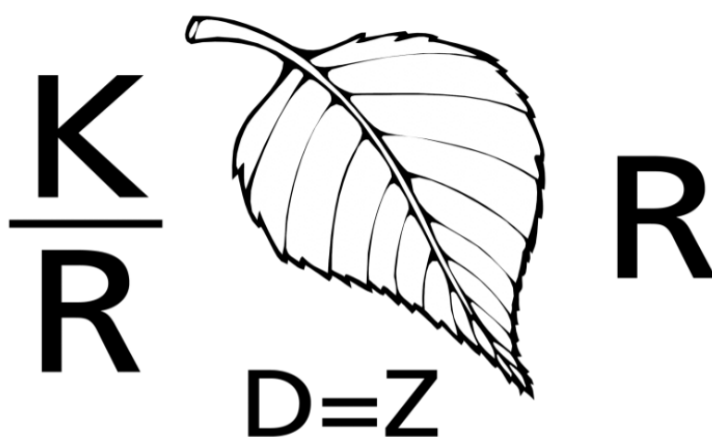
- GARAIBEN
- DANSEN
- DILLINGER
- DREADLOCKS
- GENRE
- HERHALING
- HIHAT
- LEGALIZE-IT
- LIVE
- RIFF
- RITA-MARLEY
- RITME
- SKATALITES
- SNAREDRUM
- SONGTEKST
- SPIRITUEEL
- THE-WAILERS
- THEMA'S

Filippine puzzel

1	1	10			8	9	7
2	5	10			10		9
3	3	6	2			8	7
4	8	7	4			1	10
	5	3	10		9		2
6	5	10			6	9	4

- 1 ruwharige herdershond
- 2 vloot onder geleide
- 3 verblijf voor renpaarden
- 4 Engelse hoorn
- 5 ontwortelen
- 6 land in het Midden-Oosten

Rebus

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

In het volgende Parkblad vindt u de oplossing van deze puzzels.

***Bladeren laten door de herfst van het
leven vele kleuren zien.***

Kleuren spelen een belangrijke rol in het leven.

***We genieten van de natuur,
die dankzij het jaargetijde,
steeds een ander gezicht laat zien.***

***In de lente het jonge groen en
naarmate het seizoen vordert,
zien we de bladeren veranderen
in donkergroen, rood, bruin, geel en
tenslotte goud.***

***Met een mens is het eigenlijk net zo;
We worden als “groentje” geboren,
regelmatig moeten we kleur bekennen:
we kiezen voor kleur in de politiek,
de mode, de sport.***

***Als we tenslotte
aan de herfst van ons leven toe zijn,
hebben we met rood van schaamte,
het groen en geel van ergernis,
het blauw van de kou en
met grijze haren
een gouden ervaring opgedaan.***

Auteur: onbekend